

Overeenskomster ere afsluttede under den Forudsætning, at Entreprenuren fik contante Penge; jeg vilde ikke lyde ham kongelige Obligationer, thi jeg vidste, at der derved kom to forskjellige Spørgsmaal ind i Beregningen, det ene, hvad Obligationerne skulde anslaaes til, og det andet, hvad der skulde betales for Vinierne, — og det er to Ting, der ikke bør blandes sammen. Jeg er derfor gaaet ind paa Betaling i rede Penge, som erlægges maanedsviis, eftersom Arbejdet er udført. Naar man gaar ind paa denne Art Forhandlinger, saa er det jo ganske vist, at man skal vaage over sine egne Interesser, men man maa tillige sætte sig ind i vedkommende Entreprenørs Stilling; man maa gjøre sig det klart, hvilke Vanskeligheder der kan opstaae for ham, og søge saameget som muligt at rette sig efter ham, idet man kan være overbevist om, at man derved vil faae Arbejdet udført paa den billigste Maade. Idet jeg derfor gif ind paa contant Betaling, kunde jeg dog ikke andet end ansee det for ønskeligt, at man tillige kunde blive enig om, at Entreprenuren eventualiter skulde modtage kongelige Obligationer, og der opstod da det Spørgsmaal, til hvilken Priis han skulde tage disse Obligationer; vi ere blevne enige om, at han skal modtage dem til den af mig under en lignende Sags Behandling her i Rigsdagen tidligere nævnte Cours 96 pEt.; — Regjeringen har altsaa Valget imellem at betale i rede Penge eller i kongelige Obligationer til Coursen 96. Naar vi sammenligne dette med de Laan, der afsluttes af andre Lande, haaber jeg, det vil vise sig, at hvor forviklede og vanskelige vore Forhold end ere, ansees vor Stilling dog ikke for forvildet, og at vi endnu nyde god Credit paa Europas Pengemarked. Der er endnu et meget vigtigt Spørgsmaal, der ikke har været Gjenstand for formelig afsluttede Bestemmelser, men blot for mundtlige Forhandlinger, nemlig om Obligationerne skulle lyde paa Rigsmønt eller Sterling. I finantiel Henseende er dette et underordnet Spørgsmaal, men jeg anseer det for ikke at være uden Betydning med Hensyn til Obligationernes Forhold til det europæiske Marked. Jeg for mit Vedkommende maatte foretrække, og jeg troer, at Entreprenuren er enig med mig, deri

at Obligationerne komme til at lyde paa Sterling. Vort eget Pengemarked er jo allerede en Deel trykket derved, at der fastes Millioner efter Millioner Creditforenings-Obligationer ind paa det, og jeg frygtede for, at det vilde blive endnu mere trykket, naar de her omhandlede Obligationer ved at komme til at lyde paa Rigsmønt, bleve udbudte her, uden at der var Udsigt til at faae dem ind paa det store Verdensmarked; hvis disse Obligationer kom til at lyde paa Rigsmønt, vilde jeg uden Tvivl komme til at underskrive endnu flere Bevillinger om højere Rente end dem, jeg nu underskriver. Der er et Vipunkt ved dette Spørgsmaal, der maa forbeholdes nærmere Overveielse, nemlig, hvorvidt det maatte være rigtig af Hensyn til det danske Pengemarked at sætte en fast Cours paa Udbetalingen i Sterling. — Jeg har ikke sat saalidet Priis paa den Bestemmelse, at Regjeringen har Valget imellem at betale contant eller med Obligationer. Der er taget Forbehold, afflutet Sidecontracter om, hvorledes der skal forholdes, dersom Contractens Gjennemførelse skulde blive udsat, dersom der skulde udbryde Krig, større Handelskriser eller noget lignende, og i den Henseende anseer jeg det ogsaa for hensigtsmæssigt, at Entreprenurens og vore Interesser saldt sammen. Dersom der skulde indtræffe uheldige, uheldsvangre Nar, som skulde bringe vor Tilstand til i det Hele taget at gaae tilbage, saa vilde dette afspeile sig i Priisen paa Obligationerne; de vilde da synke. Det kan under saadanne Forhold være af Interesse for os at standse med Arbejdet, og ligeledes kan det være af Interesse for Entreprenuren ikke at fortsætte, da hans Betalingsmiddel synker. Det er derfor, jeg gjen tager og fremhæver dette Punkt, efter min Overbeviisning af stor Vigtighed, at begge Parters Interesser falde sammen ikke blot for Dødblikket, men at de ogsaa vedblive at gjøre det.

Jeg gaar nu over til det andet Punkt, nemlig Banens Drift. Jeg er fremdeles af den Mening, at det ikke er forstandigt at afslutte en Contract, beregnet paa, at vedkommende Entreprenur af Driften skal afgive en vis Deel af Bruttoindtægten; det kan maa-kee være fordeelig for Statens Finants-